

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VIII. Petrus Christum negat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

nam sui certaminis. In quo turpissimè cecidit. dū Christum tertio se nosse impudenter negavit : quo uti Joab, tribus lanceis cor Absalonis, ita ipse cor Redemptoris transfodit: triumphantibus de tam probroso casu trinis ejus hostibus, Carne, Mundo, Dæmone, quorum alter ad negandum, alter ad jurandum, postremus ad pejerandum timidè magis, quàm perfidè, compulerunt. O quantum, uti Petro, sic cuilibet homini nocet, longè esse à Christo! Quis non est miser longè à misericordia? quis non est frigidus, longè ab igne? quis non est infirmus longè à medico? Quisquis hic ades in templo, nullus dubito, Christum diligis, quia es coram dilecto, & inter diligentes Christum: sed si modo esses longè à Christo, & Christi amantibus: si hâc inquam horâ fores cum epulonibus, esses lurco: si cum ebriosis, esses hel-luo: si cum spurcis, esses leno: si cum impudicis, esses ganeo, si cum dicaculis, esses blatero. Tanti refert adesse, vel abesse à Christo amante, vel Christi amantibus, ut Christum neges, vel ames.

§. VIII.

Petrus Christum negat.

SEquitur jam turpissimus Petri casus, qui fuit magnas pro Christo luctus, maximus pro dæmonibus plausus. Petrum, timorem inter & amorem fluctuantem, & secum pugnantem muliercula compellat, urgent satellites, invitant milites; ita enim Evangelistæ: *Petrus verò sedebat foris in atrio deorsum: & accessit ad illum una ancilla ostiaria summi sacerdotis, & cum vidisset Petrum sedentem ad lumen & calefacientem se, dixit: Et hic cum illo erat; & aspiciens illum ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. Numquid & tu ex discipulis es hominū istius? At ille negavit*

Matt. 26.

69.

Mar. 14.

66.

Luc. 22.

56.

coram omnibus dicens: Non sum; mulier non novi illum, neque scio, neque novi quid dicas.

Obstupefcite cœli super hoc: jacet ecce prostratus cœli ostiarius, ab ancilla ostiaria. Quis crederet potuisse fieri, nisi fides assereret esse factū? & tanti dux fœmina facti. Jam non miror in domo Caiphæ tot scelera sceleribus accumulari, omnia permisceri, jura humana ac divina confundi, sacra profanari, Christum à discipulo negari, ministro Pontificis cædi, à militibus sputis conspurcari: non miror hic vitam ad mortem condemnari, Sapientiam irrideri, Justitiam acculari, Innocentiam castigari: quid mirum tot crimina committi in illa domo? Præerat illi ancilla ostiaria. Sis licet multorum dominus, cave ab ancilla. Ad pauca verba ancillæ concussa tremuit solidissima petra, quomodo tu stabis fœnum, & stipula? Unius mulierculæ raucâ voculâ prostrata jacet cedrus Libani, quomodo tu perstabis arundo, in die tribrium venti? ut stantes paveant omnes, satis est cecidisse unum: manet enim causa timendi, possit cadere quid, ubi tot, & tales & toties ceciderunt. Malè Adamum induxit Eva, male Petrum introduxit ancilla. Illa, persuasione sua virum decepit hæc, Apostolum interrogatione suâ circumscriptis, illa ad prævaricandum Adam impulit; hæc Petrum compulit ad negandum. Ubi cunq; ostiaria est ancilla, aut excludit à vita, aut includit à mortem, *Ejice ergo ancillam.* Ancillam dominari à dominam ancillari, magna est abusio. Si præsit fœribus sensuum tuorum, ancilla concupiscentia cave ne fiat domina animæ, ancilla januæ, hoc docebit casus luctuosissimus Petri. Non fuit Petrus ab armato militum globo ductus ad concilium Judæorum; non ad tribunal Pilati, non ad a-

fœmina
civis
pericu-
losa.

Ad Gal.
4.30.

lam Herodis. Nemo illi mortem intentabat: non fuit in equuleo interrogatus: non fuerant ei proposita vincula, rotæ, catastæ, scorpiones. Sed ancilla una, an Christum nosset, Petrum rogat. Petrus negat. Plus stupeo prostratum Principem Apostolorum Petrum ab hac ancilla, quam matatum Principem Assyriorum Holofernem à Juditha: illa prostravit dormientem, & ebrium; hæc vigilantem & sobrium: illa, toties lacertis ictum vibravit in cervicem; hæc pauca verba emisit in aures: illa facinus illud confecit macharâ; hæc verò duntaxat linguâ. Quidni igitur majori cum stupore exclamem quam Vagao, qui cum videret Holofernem in sanguine suo volutatum, *exiit foras, & dixit: Vna mulier Hebræa fecit confusionem in domo Regis Nabuchodonosor: Ecce enim Holofernes jacet in terra, & caput non est in illo.* Appositè magis id ipsum dixero de Petro: Una mulier Hebræa, una ancilla ostiaria, confusionem fecit in domo Christi: Ecce enim Petrus jacet in terra, & caput non est in illo. Rectè, quia teste Paulo, *omnis viri caput, Christus est.* Si Christus caput est Petri, jam Petrus Christum negavit: ergo caput ejus non est in illo. O mulier! tu quidem, teste Scripturâ, *facta es viro in adjutorium;* sed ut video, facta es Petro in exitium. Quid juvenis gloriaris insolenter tuis viribus, robore, nervis, lacertis? cave, ut sternaris in solum, ut è manu tibi extorqueatur, sis licet Hercules, cave, ut exuaris armis, ut cervici tuæ imponatur jugum, ut tanquam vinctus summo cum dedecore ducaris in triumphum; non opus est prætoriam cohortem, equitumq; turmam, non cataphracto milite, non invicto bellatore, non lacertoso athleta: satis est una mulier: exemplo est fortissimus Samson.

Jud. 14.

15. & 16.

I. Cor. II.

3.

Gen. 2.

18.

Fœmina

omni-

bus ti-

menda.

son. quid tu vir cate, & literate jactas te in Academia, quod sis inter togatos proceres, quod gestes in humero epomidem; quod sis exquisitæ scientiæ, raræ doctrinæ, alti consilii, eximiæ prudentiæ, incredibilis sapientiæ? time; ut illa tua gloria iniquetur macula, ut eripiatur tibi omne consilium, mens, ratio; ut intellectus tui acies obtundatur, ut fias ex sapientissimo vecors, furiosus, mente captus, ac tragico illo Oreste amentior, & tam insipiens, ut dicas *in corde tuo: Non est DEVS*. Non opus est, qui te Philippicis exagitet, Tullio: qui te solidis argumentis convincat, Aristotele; qui te cornutis enthymematis confundat, Porphyrio: satis est una mulier. Docuit nos sapientissimus Salomon. Et tu Clerice, tu homo DEO Sacerdotii gradu consecrate, quid ita confidis tuis virtutibus, meritis, gratiæ, vitæ probitati, morum integritati, jejniis, lachrymis, precibus, plurimisque per annos plurimos DEO exhibitis obsequiis: ut excidas gratiâ DEI; ut amittas jus ad regnum cœli; ut facias omnium meritorum jacturam; ut tui cœli, DEI obliviscaris; ut exuaris fide, spe, charitate, virtutibus omnibus naturalibus, supernaturalibus, infusis, acquisitis; non opus est vasro aliquo ex orco spiritu, qui te impetat, nec tentatore Satanâ, qui te largis afficiat promissis, ostendensque omnia regna mundi, dicas: *Hæc omnia tibi dabo*: non opus est qui ultima minetur supplicia tyranno: satis est una mulier, Patet in sanctissimo Davide. Itaque *mulier una fecit confusionem in Paradiso*, confusionem in domo David, in regno Salomonis, & quod caput est, in collegio Christi. Horres confusionem? horre mulierem. Ne me aliqua decipiat mulier, Tu Fili Virginis, illi me committe mulieri, cui è cruce dixisti moriens:

Psal. 13, 1.

Matth. 4.
9.

riens: *Mulier ecce Filius tuus.* Cum illa una mulier fuerit benedicta inter mulieres, benedicat & mihi propter illam, quæ benefecit tibi. Pone me juxta hanc mulierem, & cujusvis mulieris manus pugnet contra me. Prostraverit Petrum ancilla ostiaria, prostratum eriget illa, quæ est ancilla Domini. Quod si illo me honore digneris, ut sim filius hujus ancillæ tuæ, tunc lætus modulabor hoc sacrum cum sacro Vate carmen: *O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ: plenusque spe ac fiducia, te urgebo cum eodem: Salvum fac filiam ancillæ tuæ.*

Ioan. 19.
26.

Psal. 115.
16.
Psal. 86.
16.

§. IX.

Iterum negat Petrus.

JAm semel ceciderat Petrus, & adhuc stare se putabat; quare & in negando perstitit. Stabat, sed *in via peccatorum*: sive quod ejusdem est criminis, sedebat in cathedra pestilentia; reus perfidia; jam magister erroris, qui fuerat discipulus Veritatis. Igitur cum jam refrigescente charitate, ad ignem se calefaceret, dixerunt ei: *Nanquid & tu ex discipulis ejus es?* Iterum negavit cum juramento, quia non novi hominem. *Recte mentitus es in caput tuum.* Arguis te mendacii, dum asseris, te non nosse magistrum Veritatis. Quæso vos, ut hic animum attendatis, & faciam ut omnibus sit in confesso, quibus gradibus homo descendat ad ultimam impietatis lineam; ut cum Petro Christum primum neget, deinde abneget. Priusquam negetur Christus, qui est magister omnium virtutum, abnegantur omnes virtutes. Ingreditur pudicus adolescens palestram alicujus Academiae, ut Petrus domum Caiphæ: accedit ancilla ostiaria, vel culinaria, vel penuraria, blanditur verbis, lenocinatur oculis, assen-

Psal. 1.
101.

Daniel. 13
15.

Virtutes
omnes
prius
abnegā-
tur quā
Christus